

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIX. SERIA II. Nr. 7460

6 PAGINI—30 BANI

MARȚI 15 MAI 1973

cu MARILE ȘANTIERE în legătură directă

SOMEȘ ULTIMA ACȚIUNE A AVUT LOC... ANUL TRECUT

Nu, acesta nu este un șantier național al tineretului. Era altceva la Salva-Vișeu, acolo se lucra aproape numai cu tineri, era o acțiune a tineretului — și nu numai la muncă, ci și în celelalte probleme.

— Și aici aveți tineri...
— Da, numai că sînt izolați cu noi, mai vîrstnici, și cred că la ceea ce lucrăm noi aici, nici nu s-ar putea altfel. Este nevoie și de energia tinerilor, și de ambiția lor, dar și de priceperea noastră. Da, cum să nu, avem tineri și încă foarte buni, cei mai mulți muncesc cu spor, sînt fruntași brigăzilor. Dar de aici și pînă la șantier al tineretului mai va.

Interlocutorul meu, șeful de brigadă Pavel Oțet, cel care de la Salva-Vișeu și pînă la Bicaz, Argeș, Porțile de Fier sau Someș și-a pus semnătura pe cele mai dificile lucrări subterane, are dreptate. Amenajarea hidroenergetică de pe Someș este șantier al tineretului doar cu numele, prin firma frumoasă colorată de la intrare și prin numărul mare de tineri — cam jumătate din totalul angajaților — care lucrează aici. Aceiași pătere am auzit-o de altfel de la inginerul Radu Scutelnicu, șeful șantierului nr. 2-Mărgelu — de la Vasile Bates, secretarul organizației U.T.C. de aici, de la Gheorghe Manoliu, un alt șantierist cu stagii la Bicaz, Valea Bistriței, Poiana Urzului, Porțile de Fier — acumulatorul set de lot la centrala subterană Mărgelu. Nici ce dăna tineri cu care am stat de vorbă nu mi-au putut relatea nimic despre vreo acțiune specifică șantierului.

— Cînd vrei să cunoști bine șantierul, oamenii lui tineri și viața lor, nu e nici pe departe suficient să faci o viză la sediul comitetului U.T.C. Trebuie, desigur, și pe acolo; și se vor înfățișa situații la zi și rezultatele întrecerii dintre desamănate, brigăzi și secție; și se va vorbi pe larg despre succese și, poate, despre unele răniuri în urmă: vei afla detalii despre proiectele de viitor ale vieții de organizație. Sînt oare, toate acestea, suficiente elemente pentru alcătuirea unei imagini reale și vii a ceea ce înseamnă organizația noastră de tineret ca prezentă activă și dinamică în viața de șantier a acestui mare obiectiv economic? Nu, nici pe departe, dacă vrei să explorezi serios și să afli care și de ce dimensiuni este contribuția organizației U.T.C. a Șantierului național al tineretului care întinde azi, la efortul general impulsionat pe care îl exercită edificarea termocentralei, însă substanțial și simplu pentru că reprezentativ s-a prezentat la biroul personal al șantierului planșurii Rogojelu, solicitînd angajarea ca muncitor, urmînd să devină asistent din interior până adevărul al organizației U.T.C.

— Ce calificare aveți?
— Întrebarea pe care mi-a pus-o șefa biroului personal m-a descurcînt. Aveam în mîna o biată copie de pe diploma de bacalaureat, pregătita încă de la București și mărturisesc sincer că m-am simțit teribil de mărunț, eu, „licențiat teoretic”, bîntuind porțile muncii adevărate înarmat doar cu o hîrtie din care rezultă că am nu știu cîte clase. El și? Trist era că nu cunoșteam nimic o meserie.

— Am... maturitate!
— Asta nu e meserie — mi s-a replicat.

— Sîm. Dar aș dori ca mulți din cei ce cred cu naivitate că

ROGOJELU

O absență nemotivată — inițiativa personală a secretarului U. T. C.

— OVIDIU PAUN
(Continuare în pag. a IV-a)

— VIOREL RABA
(Continuare în pag. a IV-a)

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU A PRIMIT UN GRUP DE ZIARIȘTI ITALIENI

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit, luni după-amiază, un grup de ziaristi italieni, din care fac parte Ettore Peita, corespondentul ziarului „Corriere della Sera”, la Viena, Domenico Sassoli, șeful secției externe a ziarului „Il Popolo”, Silvano Goruppi, corespondentul permanent al ziarului „L'Unita” la București, și Bruno Campanini, corespondentul permanent al agenției „A.N.S.A.” în Capitala țării noastre.

La întrevvedere au luat parte tovarășii Cornel Burtică, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., și Constantin Mița, consilier al președintelui Consiliului de Stat.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu s-a întretinut cordial cu ziaristii italieni.

Răspunzînd întrebărilor ce i-au fost adresate de oaspeți, președintele Consiliului de Stat s-a referit la unele preocupări actuale și de perspectivă privind dezvoltarea economică și socială a României, a expus poziția țării noastre într-o serie de probleme ale vieții internaționale.

În cadrul convorbirii, șeful statului român a subliniat evoluția favorabilă, pe multiple planuri, a relațiilor tradiționale dintre România și Italia. În acest context, tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat că așteaptă cu interes și plăcere vizita oficială în Italia, exprimîndu-și speranța că ea va contribui la extinderea și diversificarea în continuare a bunelor raporturi existente, la înfățișarea prieteniei și colaborării dintre cele două țări, în interesul ambelor popoare, al cauzei păcii și cooperării internaționale.

Lingă metalică de rectificat, Livia Mureșan, de la Fabrica „Tehnofrig” — Cluj.

REPORTAJ-ANCHETĂ DRUMUL UNEI VIEȚI TRĂITE CU ADEVĂRAT

Carteșile se doapnă cu reperiune printre degetele bătrînului funcționar de la Oficiul brașoier de mîncă din Cluj.

Cine știe oare de cite ori pe zi le răsfilă. Tocmai din această pricină scoate cu siguranță fișele de care avem nevoie. Să le cercetăm.

Balla Elisabeta a dat bacalaureatul cu sase ani în urmă. Ambii părinți sînt pensionari. Deși s-au scurs sase ani de la terminarea liceului tinăra nu a muncit încă nicăieri. Este hotărîtă să nu accepte altă muncă, decît una de birou, de funcționar. Munca din fabrică n-o interesează deloc. Nici nu și-ar putea concepe viața acolo... jos, în producție. Altă fișă, aceea a Alexandrinei Vulpe. A dat bacalaureatul acum doi ani, nu lucrează nicăieri, este întretinută de părinți. S-a perindat de mai multe ori la oficiu, i s-au propus munci unde cu timpul putea să se calibreze într-o meserie. Dar n-a acceptat nici o asemenea propunere. Vrea și ea muncă de birou.

Deci două dintre cele peste o sută de tinere clujene, care figurează decamdată doar cu datele personale în lista de prezentă a societății. Fete tinere care, după absolvirea liceului, sînt prezente

KENEZ FERENC
CĂLIN STĂNCULESCU
(Continuare în pag. a V-a)

100 DE ANI DE LA MOARTEA MARELUI PATRIOT

Al. J. Cuza — LA LEGI NOUĂ, OM NOU

Documente de arhivă, fotografii, decupaje din ziare... Toate înfățișează, în înfăntura cronologică a faptelor, procesul istoric de constituire a statului național unitar român. Cercetîndu-le, desprindem imaginea unui mare adevăr istoric: continuitatea poporului român de o parte și de alta a Carpaților, atestată de nenumărate documente, și lupta aprigă pentru unire, în condițiile în care orînduirea feudală a determinat organizarea politică a poporului nostru în state

de sine stătătoare: Țara Românească, Moldova și Transilvania.

Însoțit de 24 ianuarie 1959, Marea „Lăptos” din Iași renușcă documente istorice de o deosebită valoare, măsturi autentice ale formării conștiinței naționale a românilor, ale războiului lor fierbînt pentru un stat unitar, liber, independent și alie strădanilor de veacuri

ADRIAN VASILESCU
(Continuare în pag. a III-a)

Pagina a 3-a

Un grupaj de documente și alte materiale ce tinde să se constituie ca o imagine de ansamblu a ceea ce înseamnă în istoria noastră națională remarcabila personalitate a domnitorului Al. I. Cuza

Să le urăm fericire!

Însemnări de la o nuntă utecistă

A fost o nuntă cu frumusețea și farmecul comun tuturor unor asemenea evenimente. Cu lăutari neobosiți, cu jocuri de flacă și fete, cu obiceiuri transmise din străbuni, cu mese încercate. Vestitorii au mers pe cai focosi și împodobiți. În

viștii au gustat din tulca dusa în „ploșca de tradiție a satului păstrată în casa celui mai vîrstnic bărbat”. N-a rămas căsă nevestită și nu a fost căsă nereprezentată la nuntă. Totul a fost rînduit după datină. De fapt, cînd organizația U.T.C. din

Curtisoara a hotărît că nunta Gheorghiei Dobrescu și a lui Nicolae Murgese sînt nuntă utecistă, tocmai acest lucru a avut în vedere: re-

GH. FECIORU
(Continuare în pag. a II-a)

EVENIMENTE STUDENȚEȘTI

Ediția 1973 a sesiunii științifice studențești

Simbătă și duminică, Politehnica din București a reeditat evenimentul științific studențesc din fiecare an — sesiunea cercurilor științifice studențești — ediția 1973. Cele două zile de colocoliu științific au făcut posibilă dezbateră dezvoltarea apetențelor cercetării, al dorinței ca studenția să fie făcută în strînsă legătură cu realitățile profesiei.

După cea de-a IX-a conferință a U.A.S.C.R., evenimentul aduce o nouă confirmare că studenții, stimulati de organizația lor comunistă, cu sprîjlinul plin de devotați al cadrelor didactice, își înscriu activitatea pe traiectoria învățămînt, cercetare, producție.

Putem spune despre acest moment științific, că a fost extrem de cuprinzător tematic: ne-o dovedește desfășurarea sesiunii în 34 secții de lucru, reprezentînd tot atîtea domenii de specialitate abordate. La loc de frunte se situează și pentru studenții politehniști cercetările în domeniul științelor sociale dezbătute în cadrul celor șase secții de specialitate dintre care amintim pe cea de Filozofie, Modernizare și eficiență în economia României socialiste, Probleme de economie mondială, Semn cert că studentul institutului tehnic a reținut imperativul formării sale ca specialist

LUCREȚIA LUSTIG

(Continuare în pag. a V-a)

Concursul „Traian Lalescu” la prima ediție națională

Institutul politehnic „Traian Vuia” din Timișoara a găzduit la sfîrșitul săptămînii trecute, într-o excelentă organizare, tradiționala confruntare a studenților din anii I și II concursului profesional „Traian Lalescu”. Din inițiativa Consiliului U.A.S.C.R. din Institut, cu sprîjlinul Comitetului Executiv al U.A.S.C.R. și Ministerului Educației și Învățămîntului, a fost organizat, în ziua de sîmbătă, un concurs, aflăt la cea de a 4-a ediție, s-a desfășurat acum pentru prima dată la nivel național, generalizîndu-se, astfel, o valoroasă manifestare menită să contribuie eficient la pregătirea profesională științifică a viitorilor specialiști.

În cadrul secțiilor găzduite de timișoreni — mecanică teoretică, chimie generală, bazele electrotehnicii — s-au reunit cîștigătorii fazelor pe centre universitare, peste 100 de studenți calificați din cei 1.500 de participanți. O prezență elocventă, care a argumentat o dată în plus valoarea tradiției politehniștilor timișoreni, a fost aceea a unor studenți, întîlniți în anii trecuți printre protagoniștii olimpiadelor școlare, naționale și internaționale. Pregătirea temeinică a finaliştilor, asimilarea deplină a programelor analitice au fost confirmate în rezolvarea dificililor probleme oferite drept subiecte. De aceea și clasificarea finală a fost destul de dificilă, o serie de premii cucerindu-se la egalitate.

Menționînd consecințele formative ale concursului, prof. dr. ing. Ioan De Sabata, prorectorul institutului găzduitor, afirmă cu prieljul înmînării premiilor

CĂLIN STĂNCULESCU
(Continuare în pag. a V-a)

Tradiția se respectă în frumosul port popular. Foto: EM. TANJALA

COLABORAREA ORGANIZAȚIEI U. T. C. DIN ȘCOALĂ CU ORGANIZAȚIA PIONIERILOR

Ununea Tineretului Comunist și Organizația pionierilor organizații revoluționare ale tineretului generații din patria noastră — desfășoară, sub direcția conducerii partidului, un proces continuu de educare și formare a tineretului și copiilor, de pregătire a totcuprinzătoare a acestora pentru muncă și viață, pentru a deveni luptători devotați cauzei Partidului Comunist Român. Sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, aceste organizații frățești, ținînd cont de caracterul unitar al procesului instructiv-educativ, concurează îndeeprap, străduindu-se să asigure continuitatea în domeniul formării și educării politico-ideologice a pionierilor și elevilor, în vederea trecerii fișii de la activitatea pionierescă la cea din cadrul Uniunii Tineretului Comunist, pentru formarea comunistă a generației școlare și reliefaarea plenară a spiritului revoluționar al propriu celor două organizații.

Programul unitar de educare revoluționară a pionierilor și utecistilor, conlucrarea strînsă și neîntreruptă a celor două organizații decurg din marile îndatoriri și răspunderi ce le revin, din obiectivele stabilite de Partidul Comunist Român în domeniul educației ideologice-politice și ridicării nivelului conștiinței socialiste a maselor. Uniunea Tineretului Comunist și Organizația pionierilor își întensifică preocupările în vederea ridicării la un nivel și mai înalt a calității de tînăr revoluționar a pionierului și utecistului, care trebuie să fie, în totdeauna, un exemplu de înaltă ținută moral-politică și de devotație fierbinte și dăruire pentru cauza partidului și a fetei poporului, pentru propășirea patriei, pentru cauza socialismului și comunismului. În această direcție se înscriu eforturile făcute în ultimul timp atît în unitățile pionieresti, cît și în organizațiile U.T.C. din școli pentru a da o mai mare vigoare politică activității ce o desfășoară în rândurile elevilor, de a cultiva mai stăruitor pionierii și utecistii, tuturor școlărilor, atitudinea înaintată față de muncă și învățatură, expresie a patriotismului conștient și militant, de a stimula și înălța lor spre neîntreruptă perfecționare morală, spre auto-depășire, spre mai bine, de a frîdăcina principalitatea comunistă, modestia, curajul și cinstea, respectul recior și sprîjlinul tovarășesc. Și toate acestea în indisolubilă legătură cu sprîjinierea activă, susținută și multilaterală a școlii în realizarea tuturor obiectivelor ce li-au fost stabilite de partid atît în domeniul ridicării nivelului învățămîntului, cît și al legării sale organice de viață, de cerințele producției.

În acest cadru, al raporturilor de strînsă conlucrare în înfăptuirea obiectivelor și sarcinilor rezultate din documentele de

(Continuare în pag. a IV-a)

PROFESIA TA Școala celor care constru- iesc nave

Te vrei constructor naval la vîrta primelor lecturi din Jules Verne cînd ambarcațiunile-miniară sînt suficiente oricîrî călătorii imaginare. Pentru a deprinde însă meșteșugul făuritorilor de vase, a celor adevărați, este necesar să îmbraci uniforma unei școli tradiționale. Am aflat-o în vecinătatea Dunării și a Șantierului naval din municipiul Drobeta-Turnu Severin, reunind peste 2.000 de viitori constructori. Instituția cu vechi tradiții (în 1971 s-au împlinit cîincizeci de ani de cînd a fost înființată). Grupul școlar de astăzi, care include o școală profesională și un liceu industrial, beneficiază de toate trăsăturile unei școli contemporane. Și este suficient să amintim doar cîteva din aceste trăsături ca urmare a investițiilor făcute. Vechiul local, ce găzduia în 1948 numai două sute de elevi, l-au fost adăugate un internat de 1.600 de locuri, o cantină pentru 2.000 de elevi, 16 clase noi, un atelier de mașini-unelte, altul de sudură și 10 ateliere de lăcătușerie. Te lasi impresionat nu numai de linia modernă a construcțiilor, ci și de buna dotare cu echipament tehnic și didactic a atelierele-școli, a cabinetele și laboratoarelor. Astfel, numai în atelierul de mașini-unelte sînt alinați 19 strunimuri noi și alte 24 de mașini de tipuri diferite purtînd date recente de fabricație. Atelierele de lăcătușerie au fost dotate de elevii școlii în cadrul orelor de producție. Tot în atelierele-școli sînt realizate de alții și sarcini de plan în valoare de un milion și jumătate lei. Pe lângă cele 85 de săli pentru curs, elevii acestui grup școlar beneficiază de trei cabinete pentru desen tehnic, unul de

In atelierul de mașini-unelte, la ora de activitate practică la strung.

Gînduri despre școala în care învăț.

LICEUL INDUSTRIAL DIN ȘTEFĂNEȘTI

Cu un an în urmă, măl precis în luna iunie 1972, de pe bîncile Liceului Industrial pentru construcția de mașini din Ștefănești țepu prima promoția de absolvenți, viitori specialiști ai Uzinei de autoturisme din Pitești.

Concursul se biografie, început în septembrie 1967, ne demonstrează că liceul s-a înscris cu principal obiectiv al orientării și optinții peșilor în așezile absolvenților școlilor generale din Argeș, precum și din alte județe.

Pe ce măl bascu cînd fac această afirmație? Pe faptul că, în timp ce la liceele de cultură generală din județ abia se completează numărul de locuri cu candidații, iar la celele licee de specialitate numărul de candidați pe un loc este de 2-3, la Liceul Industrial din Ștefănești aceștia ajung la 5-6 pe un loc!

„Generalii”, cum mai sînt adesea numiți elevii L.I.C.M.-ului (deoarece, la uniforma obișnuită

de elec. are inclusă la pantaloni și o cîmpuță de culoare roșie), sînt abstracți — prezența școlilor generale din Argeș, din Dimbovia și Olci, din Botoș, Moldova sau Ardeal (Timișoara, Botoșani, Cluj). Cum se erpice această afliuență de elevi care doresc să se pregătească la L.I.C.M.-Ștefănești?

Cei peste 700 de elevi ai Liceului efectuează practica de producție în două din cele mai mari biuterii ale conșteției industriale a Argeșului: Uzina de autoturisme și Fabrica de motoare electrice. În atelierele se care le au aici, elevii aușăși își însușesc primele concepte tehnice — practice, celești lor din anul II-V participînd direct la procesul de producție, la bîncile de fabricație sau la cele de montaj.

Șase săli de curs au fost transformate în cabinete tehnice și laboratoare dotate cu piese și agregate executate de elevi în instruire practică. (Toate sfurturile, în acest an, la instruire practică, au fost îndreptate spre realizarea materialelor necesare autoturizilor Liceului).

În atelierele-școli de la Uzina

ACCENTE EXPROPRIEREA POVEȘTII

S-au adus destule le reproșuri proxi ca chiaburi antipatici, urți, abazi și caraghioși, înși prezizibili de la primele apariții și repădat, înși un cucuini, nu de simpatia autorilor ci de veridicitate, de realism matur. În fond aceste proxi ecitau conflictul fecund, contradicția reală, istoricizantă incontestabilă. Lupta de clasă căpăta în asemenea buchi o alură de operetic. În literatură se săvîrșea, contrar obiceiului secular, o expropriere a etiei și durității ei. Cînd erau „bine” scrise buchiile puteau fi luate drept povești. În ultimă instanță, ca orice poveste, ale nău conștanțiale adătează general al etiei și căile prin care se ajunge la această adevăr (e adevărul însă că și natura acestor căi poate face chiar adevăr discutabil). În povești, numai problema, mișcarea narativă pusă la îndemina ofteșiei erorilor les din sfera adevărului realist conceput; în rest, adică în final, înving cel care merită să învingă și cel mai des, drept forșat și al amenințării este anihilat.

Dacă am atastat în proza „realistă” la fenomenul de mai sus iată că și poveștea însăși poate suferi aceeași expropriere prin mijloace aproximative asemănătoare. Poveștea lui Alecu Popovici, „Șcuțita cu trei lezi” (fucată cu haz la Teatrul „Ion Creangă”) este, cum se înțelege din titlu, o parafrază cu cîntecă după Șcuțita roșie și Capra cu trei lezi. Interesantă și semnificativă, în sensul de mai sus, este

mal ales metamorfoza lupului (chiaburul poveștii). Că există copii care nu eră deloc în răutate lupului din povești poate fi adevărat, însă panica trezită de apariția lui, în care ori pe scenă, este tot atît de adevărată. Șcuțita roșie este avertizată prin strigăte la itirea lupului. Semn că poveștea merge înainte. Iată însă un biet lup sortit de la început hilarității, un lup „demistificat”. Poveștea lui Alecu Popovici nu mai este, de fapt, poveste. Ea este scrișă pentru copii moderni, emancipați, puși pe ris și bătăle de joc.

Intelegînd situația, lupul se resemnează cu un rol de bufon. Exproprierea poveștii este de așă dată, spre deosebire de cea ce se petrecea în unele istorii cu chiaburi, în spiritul timpului, mai precis în spiritul emancipării psihologice „infanțile”. Lupul de pe scenă nu mai apelează la calitățile lui naturale, nu mai mizează pe spălmățimă de simpla apariție ci recurge pur și simplu la o degradantă complicitate. Nu numai că și îmbracă blana pe scenă dar se face „simpatice” asigurînd copiii oăi-vechi și roșii de molli. Iar înainte de a intra în căștia zărilor cere sfaturi în dreapta și în stînga cum să se prefacă mai bine. Că se prefacă, asta știam. Că nu numai că ascultă opinia altora dar el însuși o provoacă, iată o noutate, din punctul de vedere al parafrazării bîneșteșle. Și așa, cu concursul complicității (il obține, bătrînul chiabur al poveștii își ține zilnic pe scenă între niște cîntări de cenți și ei mai fri-

coșii declă lepurii și iadul cel mic care cu o piedică iscută îl răstoarnă cît al zice păsle. Apoi vin cîntări și l bogă în cușcă, scena devinînd o grădnică zoologică.

Poveștea lui Alecu Popovici, inteligentă și subtilă este o adevărată „demistificare”, o expropriere semnificativă. Ceea ce, însă, nu trebuie să ne ducă la închiderea sceptică a vechilor cărți de povești. Măcar pentru că acolo mai gășim copii frumoși și lupi adevărați, adică florosi. În „Capra cu trei lezi”, de altfel, eștim bine că lupul nu cade în cursa caprei decît după ce a înghițit doi lezi. În „Șcuțita cu trei lezi” acest aspect este escamotat... Am deschiș repede cartea să măl conving că măl acolo realitatea nu s-a schimbat. Bietul lup!

La țigărea din teatrul o feșă l-a zărit pe autor. I-a rășcut un natură între degete și i-a șoptit complex: „Tu ești lupul?”. Autorul are așfel dovada conștinții în regula jocului. El a izbutit să-i facă pe copii să participe cu convingere mai mult de o oră la poveștea dar, în același timp, fără să-l încerce să le anihileze simțul realității: „totul a fost un joc, realitatea șnt alșă”. Complicitate care nu e chiar participare netă ci distorsionare emancipată. Poveștea de la Teatrul „Ion Creangă”, acînd și părșle ei didactice cum N șta bine unet asemenea povești, merită să fie văzută nu numai de copii. Și, de astă dată, să fim de acord cu exproprierea poveștii.

VIATA BATE LA UȘĂ!

Mioara Budirică — com. Măgura, jud. Teleorman. Lă aceste conștințe nu sînt conștințate în îndrumător (dar asemenea licee funcționează, cîte unul, în fiecare județ) iar licee sanitare nu există în județul Teleorman. Un astfel de liceu gășești la Găești, str. Mihai Bravu nr. 48, telefon 1.14.83 cu secțiile tehnice dențar și asistent medical de laborator. Mai gășești o școală profesională sanitară la București, str. Pitar Mos nr. 13, telefon 1.48.98 cu profișă soră medică. Cîteșie și răspunsul dat mai jos Mariei Dumitrache.

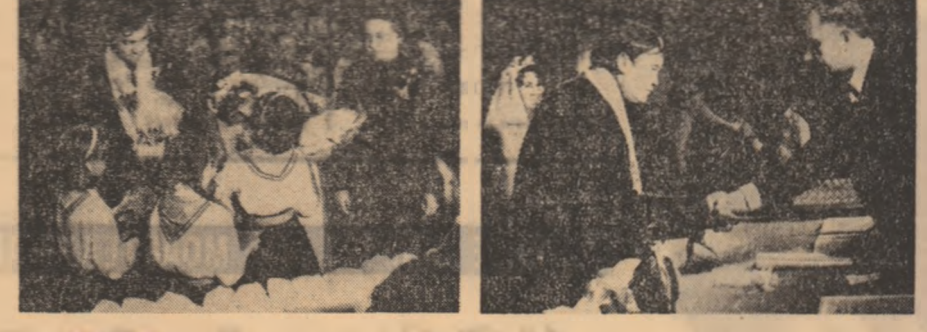
Pieleanu Marin, Cîmpulung Muscel-Argeș. În jud. Cluj, la Gherla, str. Bobilna nr. 35 telefon 232, funcționează o școală profesională a o secție de profiș cofetar-pășter, la Conștanța, str. Decabal nr. 16, telefon 2.31.19, în afară de profișul amintit se pregăteșc și bucișari; la fel, la Iași, str. Max Wexler nr. 9, telefon 1.62.38 și, firește, la București, șoseaua Villor nr. 38, telefon 23.48.30. La Craiova, Calea Brestel nr. 12, telefon 1.29.43 funcționează o secție cu profiș cofetar-pășter (fără bucișar), ce cea din Gherla — Jud. Cluj.

Marinela Agape, com. Horlești, jud. Iași. Lușă în șosea toate cîte mi le scrii, dragă Marinela, m-am gîndit să-ți recomand Școala profesională din Iași, str. Max Wexler nr. 9, telefon 1.62.38 pentru una din următoarele meserii: vinștor produse alimentare sau vinștor produse textile și încălțămînt. Dar pentru că tot veni vorba, află că amigdalele și polipiș se pot opera fără greutate prea mare, așa că să nu te împiedice în alegerea unei profesuni. Oricum, succes!

POSTA RUBRICII
de SEN ALEXANDRU

ais. Vășcăromarthy nr. 8, telefon 39.68. În sfîrșit, licee sanitare cu secția biologie aplicată, al cărui profiș este numai conștințat dar nu și explicat în îndrumător, funcționează la: Cîmpulung Muscel, str. Negru Vodă nr. 189, Oradea, str. Aluminel nr. 100, telefon 1.12.32, Brăila, str. Plantelor nr. 13, telefon 1.28.17, Scornicești, Ploiești, str. Teleajen nr. 11, telefon 2.27.72, Suceava, str. Gh. Doja telefon 1.15.18, Timișoara B-dul Cetășii nr. 24, telefon 3.45.33. Examen se de la matematică (scris și oral) și se poate alege între limba română și unul din următoarele obiecte (tot scris și oral) fizică (peu tehnica dențar), chimie (peu tehnica dențar), anatomie și fiziologie omului (peu biologie aplicată) ceea

Să le urăm fericire!

Filip Victoria, Arad. Numai la București, la școala indicată. Îl puteți informa pe istă dumneavoaștră că se cere bacalauratul o foarte bună condiție fizică iar școlarizarea nu se face anual ci după necesități.

Lupu P. Onu — Giurgiu. La istorie: Istoria României (scris și oral), istoria universală modernă și contemporană (scris). La filozofie: filozofie și sociologie științific (scris și oral), psihologie (scris).

Un grup de elevi din anul IV, Liceul „G. Barițiu” — Cluj. Comisia nu vă va întreba după ce manual va-ți pregătit ci care sînt cunoștințele voastre. Cel mai bine ar fi să vă orientați după programa de fizică publicată la pag. 113-116 în broșura „Admiterea în învățămîntul superior” pe 1972 cu eventualele modificări din ediția pe 1973 care a apărut de curînd.

lui oltenesc, a cășturilor și coloritului din alșia ilor și a pieptarelor. Iar duminică, după udat, simbol al rodirii și al belșugului din casa familiei ce se înfiripă, înșoții de alșial băștăilor și al rudelor, alături de năși, ginerele a trebuit să și răsucim mîreasa pe zecă vedre de vin, oferite „păștorilor”. Iar ultimul flăcău căștorit din familia ginerelei s-a adresat șocrilor micli în străvechil grai al orașel de nuntă: „Deschideți porțile că am venit! Pe arșile vîntului cu floarea aleasă / Să vă luăm din casă!

În același timp din camera mîreii răzbată pînă în drum cetășii fetelor. „Azi în sat e nuntă mare / Ghericică-î rupt din soare / Fumeșă braid a-mpodobit / Și soră mîreșă e pornit / Înșoț de mulți flăcăi / Și un taraf de lăutari / C-așă-i datina la noi...”

Voa bună a fost stăpîna tuturor. Și a celor care pentru după-amiaza aceea au lăsat treburile cîmpului, și pentru cel care, colega de școală fiind cu mirele, ori mîreasa — au ținut ca în această clipă solemnă să se așă alături de Gheorghie și Nicolae Murgă, și tuturor aceluia care i-au stimat și i-au apreciat ca fiți ai satului, tovarășii de muncă.

Familia de peste 5.000 de suflete ale Curșoarei, frumoașă comună din județul Olci, s-au prins. În horă, le-au urat mirilor „sănătate și înțelegere pînă la bătrî-

SERIALUL „SCINTEII TINERETULUI”

CORABIA
de ANGELO NICULESCU

(III)
SALT LA ANTIPOZI

...Vom începe startul într-unul dintre cele mai lungi turnee... Vom mai întii spre Aachen (R.F.G.), apoi spre Kinshasa unde vașășă partida cu „leopardii congolezi”, iar după aceea vom cășă pe ruta Kinshasa—Dakar—Rio de Janeiro, alte mi de înșoț, ca să ajungem pe pînă în Brazilia. Un adevărat cășă de zile și peste 50.000 de km. la capătul căruia vom cășă să pun pe masa federației lotul definitiv cu care

...Vom juca, deci, măl întii în Africa. Avem programată o singură partidă, la 24 decembrie cu congolezii care abia s-au relințori dintr-un turneu în Brazilia, unde au obștin rezultate destul de bune: o victorie, un egal și o înșingerie. Sistem înșimplici cu deosebire cordialitate la Kinshasa. Partida este însă programată la o oră care ne îngreșește pe toți: la ora 18, adică tocmai atunci cînd soarele își face de cap urcînd mercurul termometrului la 38-40 de grade! Dar n-avem vreme de lamentări. Am știut că ne așteapă și trebuie să ne vedem deci de treabă. Stadionul este arșipit. Toți localnicii sînt dornici să vadă ce-au învățat „leopardii” de la jucătorii brazilieni. Trimită la echipăre întreg lotul, dar măl oșpre la următoarea echipă: Coman — Ivăneșcu, Barbu, Dan Coe, Mocanu — Gheorghie, Dumitriu III — Pîrcălab, Sasu, Ionescu, Kalló. Pe parcurs, îl voi mai arunca în luptă pe Dincă, Deleanu, Groza și Lucescu...

Începem jocul cu aplomb, conștințăm atunci bine orientate și „leopardii” se descurcă foarte greu. Nu trec nici zecă minute și Sasu deschide școrul, cu o execuție tehnică rar înșășă: Kalló îl centrează de pe arșă. Sasu amonizează balonul cu piciorul șting și apoi sutează imediat cu dreptul, reștințînd imparabil în poartă la vîlcu, de la 18 metri! Ce! 50.000 de spectatori care făceau o gălgăie infernală, amușec pur și simplu. Conștințăm să avem inițiativa. Gheorghie și Dumitriu III muncesc ca niște robi la mijlocul terenului, dar Pîrcălab și Ionescu ratează...

La pauză, toți alegăre înșebunși după apă, dar dr. Serban Florian a avut grijă să ascundă atelierele. Lămă avem, în schimb, bereșet... Băieșii par sufocați de căldură. Pînă și Vasile Gheorghie, unul dintre oamenii duri, care „duc la tăvăleală”, cum se șpune, pare, acum, la capătul ultorior.

— Dom’ profesor... vă rog... nu măi pot Schimbăți-mă, ștîncă și spun... nu măi pot șim... măl măl sufoc...

La fel ca și Gheorghie, toți șoliciți aceiași jurcu:

— Vă rugăm să ne schimbăți... nu măl e chip să înșășăm în acest cazan cu șmoală...

Doctorul Florian îmi șoptește laonic:

— Numal de ar rezista și în reșpra două... Căldura asta... Dar, ce căldură! Aici e un iad în toată regula!

Temerile lui se adevăresc. În reșpra secundă echipa pare un burete ștors. „Leopardii” zbură, acum, pe tot terenul, susținîndu-i frenetic de tribune. Noi ne retragem în apărare, mizînd pe contraatac. Ionescu ajunge la cinci metri de poartă, în poziție de gol, dar ștoperul congolez îl faultează. Penalty, clar, ca lumina zilei. Arbitrul localnic închide înșă ochii. Nu trec mult și Dumitriu III, venit din urmă, înșcrie cu un sut fortmădabil, dar arbitrul anulează golul pe motiv de „șofșăd”! Congolezii alegăre după egalare și arpa lor dreaptă, Mykial — un vechilul Garrincha — îl scoate perș albi lui Mocanu. În reșpra secundă l-am înlocuit pe Mocanu cu Deleanu, numal și numal pentru a bara ștăcu acestui inepuzabil Mykial. Mocanu fusese pur și simplu „șofșat”. Deleanu, intrat cu forțe noi a cășat să stăvălească luresul atacantului congolez, dar în cele din urmă avea să se „șofșe” și el șpre șfîșit... Cînd măl rămășeseră numai cîteva minute de joc, acest „diavol” de Mykial șevădeșă pe droșpă ca o rachetă propulsată, șcapă de Deleanu și centrează tocmai pe partea opusă unde Mikuni reia cu capul în poartă lui Coman...

Deci, prima înșfruntare cu canicula se șfîșește cu un rezultat egal... E prima și ultima partidă pe care o vom susține în Congo. „Leopardii” n-au măi putut susține al doilea meci, fiind șoliciți imediat la Addis Abeba, unde se desfășura „Cupa Africii”.

Ne conștințăm, însă, pregătirile șistemate, conștinții cu toți de „hopul” cel mare pe care îl vom avea de trecut în Brazilia — patria fotbalului. Facem parte din al doilea eșalon de fotbaliști români (primul fusese cel din 1962) care primește șarcina de a reprezenta fotbalul din România... Misiunea nu-i deloc ușoară, știm cu toții dar ne vom strădui să o ducem la capăt în condiții cît mai onorabile cu puțină... Vom susține nu măi puțin de 11 partide!

(Urmasor din pag. 1)

considerarea tradiției. Băieșii și fetele i-au „păzit” pe mirli la ei acasă pînă la cununie, au etalat frumusețea portu-

(Va urma)

Al. I. Cuza - „LA LEGI NOUĂ, OM NOU”

(Urmasa din pag. 1)

vreme el păstrează acest semn caracteristic al individualității sale, acest spirit de viață, el este investit cu dreptul nepreșciturii și-a trăi liber, unitatea națională este cheșășirea libertății lui, este trupul lui, trebuincios ca sufletul să nu piară și să amorțescă, ci din contră să poată crește și a se dezvolta... Unitatea națională fu visarea lăbită a velleozilor noștri cei viteji, a tuturor bărbații noștri cei mari, care intrară în sine individualitatea și cugețarea poporului, spre a o manifesta lumii”.

In această galerie de velleozi viteji, de mari bărbați care au visat unirea și s-au bătut pentru realizarea ei, istoria l-a așezat la loc de cinste pe Alexandru Ioan Cuza.

Rășfoiesc documente de arhivă, fotografii, decupațe din ziare... Alături de V. Alecsandri, de M. Kogălniceanu, de N. Bălcescu, personalitatea lui Al. I. Cuza se conturează proeminent din documentele anului revoluționar 1848, când ideea unirii a cuprins toate clasele și păturile revoluționare, cu excepția minorității reacționare. Afiat în primele rânduri ale revoluției, Al. I. Cuza s-a înarmat cu mărețul ideal care era unirea românilor într-un singur stat:

„VOI PĂZI CU SFINȚENIE DREPTURILE ȘI INTERESELE PATRIEI”
AL. I. CUZA

de acest ideal avea să-și lege întreaga viață.

După 1848, o adevărată miscăre națională cuprinde marea majoritate a românilor. Documentele vremii relevă creșterea unor centre și comitete naționaliste, a căror acțiune a determinat dezvoltarea luptei pentru unire. Îndeseori cu prilejul futurorilor alegeri pentru Adunările ad-hoc, înd se cerut expres „Unirea Principatelor române într-un singur stat sub numele de România”. In focul acestor evenimente, Al. I. Cuza s-a afirmat ca „un mare revoluționar; a smulșit staturănic împlinirea programului revoluției de la 1848 și a contribuit în chip esențial la îndeplinirea unor puncte principale ale acestui program”. Însăși atitudine revoluționară, exprimată cum nu se poate mai clar, dubla sa alegere la Iași și la București. Expresă de la Iași, în momentul încheierii sale pe scaunul domniei, Kogălniceanu s-a vădit căsă să prezinte: „Alegându-te pe tine domn la țara noastră, mi ai venit să arămi lumii ceea ce toată țara dorește: la legi nouă, om nou”. Și explică de ce, 19 zile mai târziu, la 24 ianuarie 1859, la București, o telegramă de salut adresată țării: „Dar a ne uni asupra principatelor Unirii este a ne uni asupra persoaneli ce reprezintă acest principiu. Astă persoană este Alexandru Ioan Cuza, domnul Moldovei! Să ne unim asupra acestui nume și posteritatea ne va binecuvănta”.

Alte documente ale vremii. Actul de la 24 ianuarie a dovedit în mod clar și general că pe lângă cuprinderea națională românească, din țile ce unie,

din fotografii, din relatări în presă ale unor martori oculari aflăm că numele lui Cuza era aclamat pe străzi, în adunări publice, în instituții. El devenise, pentru întregul popor, simbolul unirii. Bucuria depășea granițele celor două principate. Tăra Românească și Moldova, constituite acum într-un singur stat: „România din Transilvania — conșema Al. Papiu-Iliarian — numai la Principate privesc... iar cind s-a ales Cuza domn, entuziasmul la românii din Transilvania era poate mai mare decit în Principate”.

„La legi nouă, om nou”. Documentele aflate în Muzeul „Unirii” atestă că, într-adevăr, Cuza este omul nou care a știut să rezolve marea probleme ale națiunii în împrejurările istorice ale anilor 1848: el a înțeles necesitatea luptei pentru unirea deplină, a trecut la secularizarea averilor mănăstirești, a militat pentru lărgirea dreptului de vot, pentru desființarea clăcii și pentru împrăștierea țărănilor, a trecut la organizarea pe baze moderne a statului, având întipărite în conștiință desideratele revoluționarilor din 1848 privind dezvoltarea administrativă, militară, juridică și culturală a patriei noastre. Crezul lui era „a asigura soarta, bunăstarea și libertatea a tot ce poartă numele de român”.

În urmă cu un secol, la 15 mai 1873, Al. I. Cuza, „domnul Unirii și al marilor reforme care stă la temeliea statului român modern” — cum îl numesc în unanimitate cronicarii — a înecat din viață. El a rămas pentru vesnicie în memoria poporului nostru. Astăzi îl cinștim așa cum se cuvine pe marele patriot, pe eroal care a pus întotdeauna interesul patriei înainte de interesul personal, pe conducătorul care l-a înțeles pe cei mulți și a luptat pentru împlinirea idealurilor lor.

„Fapta pe care Măria Voastră ați isprăvit, slobozind neamul românesc din botereș, munca silită, ce era mai rea decit robia, este atât de mare, cit nu poate scrie niminia. Dumnezeu părinților noștri păstreze zilele Măriei Tale ferice, nebituite; îl rugăm să ia din zilele noastre și a (le) copiilor noștri și să adauge pe ale Măriei Voastre, să ne pună la cale pînă la sfirșit. Rugămu-Te... dă-Ne voie ca de acum înainte să Te numim părintele cel bine citor și slobozitorul neamului țărănesc”.

Din scrisoarea adresată domnitorului de țărani din județul Fălciu.

N. GANE „Dorința cea mai vie, cea mai aprinsă”

...Apoi, după programul admis de mai înainte de Camera electivă, fiecare deputat este chemat pe rînd, după ordinul alfabetic, să depeie jurămintul și să voteze pe față pentru persoana ce voiește să o aleagă domn. Unul cite unul se așie deputații la birou și declară în glas mare: „Votez și subserbu pentru colonelul Alecu Cuza!”.

Strigățul de entuziasm care izbucni în acele momente din piepturile tuturor nu se poate descrie. Aplauzele, aclamațiile, uralele: „Să trăiască Alecu Cuza! Să trăiască Camera!” zguduiau zidurile palatului. Cu mare greutate mitropolitul putu restabili tăcerea, și atunci alesul țării urcă treptele biroului și depeuse jurămintul după formula următoare:

„Jur în fața țării mele că voi păzi cu sfințenie drepturile și interesele patriei, că voi fi credincios constituției în textul și spiritul ei, că în toată domnia mea voi priveghea la respectarea legilor

pentru toți și în toate, uitînd toată prigonirea și toată ura, iubind leopontică pe cei ce m-au iubit și pe cei ce m-au urit, neocînd înaintea ochilor mei decit binele și fericea nației române”.

Apoi, pînă a nu se scoberii domnului de la tribună, Mihail Kogălniceanu, privighitoarea Moldovei, cum era numit pe atunci, el întîmpină la scara tribunei și roșii, cu vocea acinic emoționată, următorul discurs:

„Măria-ta!

După o sută cincizeci și patru de ani de umilit și de degradare națională, Moldova a intrat în ochiul său drept, consfințit prin capitulațiile sale, dreptul de a-și alege pe capul său, pe domnul. Prin înălțarea ta pe tronul lui Ștefan cel Mare, s-a reînălțat însăși naționalitatea română”.

...După 19 zile se împlini în București un act și mai măreț, alegerea lui Cuza-Vodă de domn Țării Românești. Astfel că dorința cea mai vie, cea mai aprinsă, cea

mai generală a nabunesc române. Unirea țării, surori, eram acum îndeplinită.

Desigur că mulți din generațiunea actuală care vor ceti aceste rînduri amintitoare din vremi trecute vor sta la îndoaia dacă nu cumva am alunecat în esagerări sentimentale. Pe poate ca în dorința mea de a colora mai viu miscarea de atunci să fi întrebunțat cuvinte pe care un istoric rece le-ar fi înlăturat. Dar mi se va ierta, căci am fost înșuri martur la aceste evenimente unice în istoria noastră contemporană: am împărtășit înșuri emoțiunile ce au zguduit mima multincercatului nostru popor, am trecut înșuri rînd pe rînd prin toate crizele lui de neastîmpăr, de îndoieli, de sperante, de bucurii la o vîrstă cînd aceste mișcări sufletesti nu se uită, și poate de aceea voi fi ieșit din limitele strictei obiectivității!

(„Din timpurile Unirii”)

Al. I. Cuza în vîltoarea Revoluției din 1848

Cu gîndul și cu inima la viitorul nației române

Printre gînditorii, promotorii și înlăpătorii marilor idei și idealuri pașoptiste, Al. I. Cuza ocupă un loc de seamă.

În 1848, Alexandru Ioan Cuza a fost în primele rînduri ale revoluției române din Moldova. In cuvîntul său la Adunarea de la hotelul „Peterburg” din Iași (27 martie 1848) el s-a pronunțat botarit pentru înlăpăturarea de reforme înnovoitoare pentru țară, iar cînd domnitorul Mihail Sturdza a refuzat să accepte programul de reforme al revoluționarilor moldoveni, Cuza s-a numărat printre aceia care, la întrunirea ce a avut loc două zile mai tîrziu în casa lui Alexandru Mavrocordat, au precocizat înarmarea revoluționarilor și forțarea domnitorului la înlăpăturarea reformelor. Gheorghe Sion avea să scrie o scrisoare lui Gheorghe Bariț, aflat la Brașov, în care redă astfel cuvintele rostite de Cuza la această întrunire: „Dar, fraților! Să murim! Dar să ne pregătim pentru ca să murim. Cu moartea noastră trebuie să deschidem un viitor nației noastre vrednice de mărirea trecutului strămoșilor romani! Astăzi înșuri așie înșuri, trebuie să învie și a noastră!”.

Armați și armații domestici au așesat pe conducătorii revoluționarilor așie pe poziții mai radicale. Unii au fost surghiniliți pe la moșii și mănăstiri. Alții frunșari ai revoluției, printre care și Cuza, au fost închiși în cazarma din Iași și brutalizați. Iar mai apoi, trimiși din porunca domnitorului, peste Dunăre, exilați în Imperiul otoman. Parte dintre exilați — și cu ei se așie și Cuza — reușe să scape. Din Brăila ei se îndreaptă cu pașapoarte austriece spre Transilvania. Astfel că în zilele de 13-15 mai Cuza a putu participa la marea adunare populară de la Blaj. Va trece apoi în Bucovina, loc de refugiu pentru marea majoritate a frunșarilor revoluției moldovene. Cuza se așie la începutul lunii iunie a aceluiași an — 1848 — printre membrii Comitetului revoluționar moldovean înființat în Bucovina. Făcuse de asemenea, parte din Comitetul executiv al „Casei de bani”, care strîngea fonduri pentru revoluțiile din Bucovina și Moldova. In toamna aceluiași an el își puse semnătura, alături de a altor refugiați moldoveni aflați în Bucovina, pe o declarație din care reieșea că ei nu concepeau să ceară iertare domnitorului Mihail Sturdza nici cu prețul întoarcerii în patria scumpă. Pentru Cuza asta ar fi însemnat că renunță la idealurile de înnouare a societății moldovene și

la ideea atât de scumpă a Unirii. Ideea Unirii politice fusese deșiderat de prim ordin al revoluționarilor moldoveni atit în timpul misiunii cit și mai apoi, în exil. Revoluționarii forțați de contextul extern și de raportul de forțe existent se pronunțau deocamdată doar pentru unirea Moldovei cu Valahia într-un

stat neaștrînt românesc”. Alexandru Ioan Cuza avea să fie acela care, peste un deceniu, va reprezenta figura centrală a acestei uniri. Simbolul acestei idei atit de dragi revoluționarilor pașoptiști.

DORINA TURCU

Luptător politic al generației pașoptiste, simbol al Unirii

Manifestări dedicate comemorării lui Al. I. Cuza

In aceste zile, cînd poporul nostru omagiază pe acei revoluționari, gînditori și cărturari remarcabili ai anului 1848, bucurăstii au comemorat, luni, împlinirea unui secol de la moartea lui Alexandru Ioan Cuza, luptător politic al generației pașoptiste, care trăiește în conștiința poporului ca simbol al Unirii.

La adunarea comemorativă, organizată de Comitetul municipal București al P.C.R., au luat parte academicieni și alți oameni de știință și cultură, activiști de partid și de stat, reprezentanți ai oamenilor

muncii din întreprinderile și instituțiile bucareștene, studenți.

In deschiderea adunării, tovarășul Petre Constantin, secretar al Comitetului municipal de partid, vicepreședinte al Consiliului popular al Capitalei, a roșut un cuvînt omagial, reliefînd locul de o mare importanță pe care îl ocupă în istoria poporului român domnitorul Al. I. Cuza, generația de luptători pașoptiști, care au luptat pentru unitatea patriei, afirmarea ființei sale naționale împlinirea idealurilor de progres ale poporului român.

Prof. univ. Ștefan Ștefănescu, membru al Academiei de științe sociale și politice, directorul Institutului de istorie „Nicolae Iorga”, a prezentat, apoi, comunicarea „Alexandru Ioan Cuza — domnitorul și o perua sa”.

Noi, cei de azi, evocînd opera lui Cuza și cîștind memoria lui, — a subliniat vorbitorul în încheierea expunerii sale — ne facem o scumpă datorie față de înaintașii noștri, care, cu un înalt simț al celui mai nobil patriotism, au slujit țării, poporului, împlinirii idealurilor noastre naționale. Trecerea în revistă a marilor tradiții de luptă revoluționară, a momentelor remarcabile din istoria patriei, îmbărbătează și mai mult în lupta pe care o duce întregul nostru popor, în opera patriotică de zidire a societății socialiste multilateral dezvoltate, pe pămîntul patriei noastre.

M. SADOVEANU „Acest nume avea un prestigiu și, mai ales, o semnificație”

Cei care vorbesc de împrejurările de la 5 și 24 ianuarie 1859 au obicei să a-rate că alegerea lui Cuza a fost neaștărită și a prindus oarecare nedumerire. Într-adevăr, pretendenții la tron erau alții: un fost domnitor sau boier din protipendșă, pe cînd Alexandru Cuza, colonel și fost adiutant princiar, fost piraclăș de Ga-lăți, nu era decit un reprezentant al boierilor de al doilea rang — al burgheziei și intelectualității, cum am putea spune acum. Numele lui Cuza n-a leșit însă, la alegerea de la Iași, printr-o întîmplare ori un capriciu. Acest nume avea un prestigiu și, mai ales, o semnificație.

Mal întii de toate, însăși această alegere a unui reprezentant al boierășilor moldoveni înfașăa o primă unte — adică un acord al celor care căutau o soluție pentru a împiedica dihonțiile

și intrigile. Costache Negri și Vasile Alecsandri, el înșisi propuși pentru alegerea de domn, depeui bucurosi ființele lor și meritele lor eminate pe altul marelui ideal al vremii. Toți prietenii Unirii, într-o consfățuire solemnă și amicală în aceiași timp, în casa societății de medici și naturaliști din Iași, acceptă numele noului candidat ca pe o generoasă lozină.

Numele lui Alexandru Cuza era legat de apriga luptă a uniștilor din 1857 printr-un act de mîndrie și nobilitate. El fusese semnalul protestelor vehemente ale uniștilor și patrioților moldoveni contra alegerilor sălbatice prin silnicie ale cîrmuzii lui Vorogide.

Cuza se știe, în generoasa Moldovă, ideea Unirii Principatelor cuprindea în ea noțiunea de sacrificiu — de sacrificiu conștient. Decit

bătălia Unirii; s-a dat; aici într-o societate care-și avea făcută pregătirea prin tinerețimea ei luminată.

Cuza Vodă a fost pentru țărâșime adevăratul domn al adevăratei Uniri, al Unirii cu Legea și cu Tăra. De aceea, în 1878, cînd a intrat la granița Sucevei trenul care aducea din străinătate trupul lui nefasufletit; ca să fie îngropat la biserică din Ruginoașă, multime rășcolită din toate satele ținuturilor de mărișie a ieșit întru întîmpinare. Ei tot pășurau de la granița la Ruginoașă trenul cu sicriul, în mers înecîntîl, a trecut printre sîruri nesfîșite de țărani care stăteau îngununchiați, cu capetele plecate la trecerea domnului jalimilor, a domnului rășcumpărării și dreptății lor.

(„Unirea de la 1859”)

„Așa m-a trimis pe mine Țara!”

Despre vizita domnitorului Al. I. Cuza la Constantinopol

...Tot Cuza Vodă a unit țărîșoarele noastre, pe Valahia cu Tăra Moldovenească, de a făcut țara noastră, stranic de mare și puternică, cum a azi.

Cînd s-a dus, cîcă, la împăratul turcesc, ca să-i ceară învoirea de a domni în țara noastră, a făcut lucruri așa de minunate, că a putu pe gînduri pe turci.

Știți ce?

Era obiceiul ea domni țării noastre, cînd intrau la împărat, se țirau de la

poarta curții palatului pînă la piciorle împăratului în genunchi.

Cuza însă nu era omul să suferă rusinea asta. A mers la palat drept, cu fruntea sus și cu sabia zornînd, ca un Făt-Frumos.

— Ingenunche și merzi țirîndu-te, băiete, dacă vrei să fii primit, i-au strigat paznicii de la poartă.

— Asta n-oi face-o eu niciodată, a strigat Cuza, supărat.

A intrat Cuza-Vodă.

— Bună ziua, înălțate împărate!

I-a mulțumit în limba lui și apoi, mirat că-l vede înaintea-i drept, soldătește și fără sfială, l-a întrebat:

— De ce ai venit asta?

— Așa m-a trimis pe mine Țara, a răspuns Cuza cu așa mîndrie și așa curaj că s-a mirat și împăratul.

Folclor — C. Rădulescu-Codin: „Legende, tradiții și amintiri istorice adunate din Oltenia și Muscel”

N. IORGA „Un înțelegător al celor mai înalte idealuri”

„Alexandru Ioan I, un principe cavaleresc, împunător în frumoasa-i uniformă cu brandeburguri, un excelent om de salo și un convorbitor cu vorba strălucitoare și incisivă, caustică și crudă; un orieten sigur și fără pretenții, îndatoritor și plin de iertare ca în zilele de sărăcie și obscuritate, un frate bun cu cei mai umili

din neamul său, spre care se cobora adeseori necunoscut și vîndîndu-se deodată prin darul domoesc, înnăpărtat al dreptății și lăcerii de bine; un înțelegător al celor mai înalte idealuri în stare să fie, pentru acorărea lor, pieptul înaintea dusmanului: un vrednic campion al țării, a cărei demnitate a exprimat-o în cuvinte de

mîndrie ce nu se pot uita. Aceasta pentru călăși: prietenii, oropișii și patria, cărora li-a dat — cu ajutorul altora, dar cu riscul său — situații și oportunități, mica proprietate rurală, pămînturile mănăstirești, o armată și o conștiință de mîndrie”.

(9 noiembrie 1903)

Concluzia unei comparații între volumul editat și numărul de cîntece difuzate în mod real

O răspîndire mai largă a cîntecului patriotic în rîndurile tineretului

Adesea tineri din diverse locuri de muncă se plîng că la cluburile uzinale și de vacanță, la casele de cultură și căminul cultural, discolca este prea săracă. Cîteva cîntece! Lipsesc cîntecele de masă, despre coruri revoluționare și marșuri muncitorești. „Nu avem de unde învăța aceste cîntece și un dirijor este mai greu să găsim decât un disc. Dar, paradoxal, mai greu se procură discul”. De ce?

Într-o librărie din Rîmnicul Vilcea — specializată în vânzarea discurilor „Electrodisc” formulează întrebarea: „Discuri cu cîntece de masă aveți?”. „Da, au mai rămăși cîteva”, și-mi pune să ascul „Săglăre” interpretate de Gică Petrescu și Ștefan Bănică. Cîntece de pahar! „Volam altceva, niște discuri cu muzică corală”.

„La București, în salonul de discuri al magazinului „Victoria”, formulez altele. Întrebarea: „Doresc să cumpăr nouătitile muzicale, de cîntece patriotice și marșuri revoluționare”. Elevele „Grupului școlar comercial” care fac practică de un an în acest salon îmi aduc din stand singurul disc „EXE 0314”, difuzat de Electrodisc în 1972, avînd pe fața picăturii de ambalaj, în culori, frumosul tablou alegoric pictat de Rodenthal „România rupîndu-și cătușele pe Cîmpia Libertății”. „Este de mult, dar nu este „Cîntă”, mă asigură vânzătoarea. „Nu umbliat nimănui la el și nici altuia nu am mai primit de atunci”. Tot în Capitală, mai există, în afară de magazinul „Muzica” succursală a Unirii Compozitorilor, din abundență sînt discurile I.C.R.M. și o librărie de discuri plasată pe unde, pe niște străzi lăturalnice, între magazinele de haine recomodate. Este un „punct experimental” al C.L.B. (Centrul de librării București) înfrînt în loc mai doborîc Librăria „Specializată”, pe lângă discuri mai distribuie: gheme de ată, ochelari de soare, sacose, țigăre și hîrtie creată. Are de toate, numai catalogul discurilor nu este conștientizat. Este un lipsesc din stănduri orișel de discuri, cu excepția celor de muzică populară și ușoară.

După aceste scurte vizite, pare justifiată întrebarea tinerilor: „Unde sînt discurile „Electrodisc” care difuzează anual 5-6 milioane de discuri, multiplică doar matricele cu imprimări de muzică ușoară și populară?”. „La dispoziția beneficiarilor noștri din județe — ne spune Eugen Carțig, directorul Casei de discuri „Electrodisc” — I.C.R.M. (întreprinderea comercială cu ridicata metalo-chimică) și Centrale de librării județene, prin intermediul cărora distribuie public — se află un catalog cu peste 600 de titluri. De patru ori pe an, acestă notă comandă discuri din orice domeniu al muzicii. Avem ca sarcină și am realizat în mare parte acest lucru, să promovăm pe disc toate valorile culturale românești și universale. Pondere acordăm culturii contemporane, socialiste și evenimentelor culturale și social-politice — cu deosebite semnifi-

catii. Astfel, a fost editat un disc omagial Cantemir, iar cu prilejul aniversării a 125 de ani de la Revoluția de la 1848 a fost editat un disc omagial „Electrodisc” cu cîntece de masă, despre coruri revoluționare și marșuri muncitorești. „Nu avem de unde învăța aceste cîntece și un dirijor este mai greu să găsim decât un disc. Dar, paradoxal, mai greu se procură discul”. De ce?

„La București, în salonul de discuri al magazinului „Victoria”, formulez altele. Întrebarea: „Doresc să cumpăr nouătitile muzicale, de cîntece patriotice și marșuri revoluționare”. Elevele „Grupului școlar comercial” care fac practică de un an în acest salon îmi aduc din stand singurul disc „EXE 0314”, difuzat de Electrodisc în 1972, avînd pe fața picăturii de ambalaj, în culori, frumosul tablou alegoric pictat de Rodenthal „România rupîndu-și cătușele pe Cîmpia Libertății”. „Este de mult, dar nu este „Cîntă”, mă asigură vânzătoarea. „Nu umbliat nimănui la el și nici altuia nu am mai primit de atunci”. Tot în Capitală, mai există, în afară de magazinul „Muzica” succursală a Unirii Compozitorilor, din abundență sînt discurile I.C.R.M. și o librărie de discuri plasată pe unde, pe niște străzi lăturalnice, între magazinele de haine recomodate. Este un „punct experimental” al C.L.B. (Centrul de librării București) înfrînt în loc mai doborîc Librăria „Specializată”, pe lângă discuri mai distribuie: gheme de ată, ochelari de soare, sacose, țigăre și hîrtie creată. Are de toate, numai catalogul discurilor nu este conștientizat. Este un lipsesc din stănduri orișel de discuri, cu excepția celor de muzică populară și ușoară.

„La dispoziția beneficiarilor noștri din județe — ne spune Eugen Carțig, directorul Casei de discuri „Electrodisc” — I.C.R.M. (întreprinderea comercială cu ridicata metalo-chimică) și Centrale de librării județene, prin intermediul cărora distribuie public — se află un catalog cu peste 600 de titluri. De patru ori pe an, acestă notă comandă discuri din orice domeniu al muzicii. Avem ca sarcină și am realizat în mare parte acest lucru, să promovăm pe disc toate valorile culturale românești și universale. Pondere acordăm culturii contemporane, socialiste și evenimentelor culturale și social-politice — cu deosebite semnifi-

cu MARILE ȘANTIERE în legătură directă

Ultima acțiune a avut loc... anul trecut

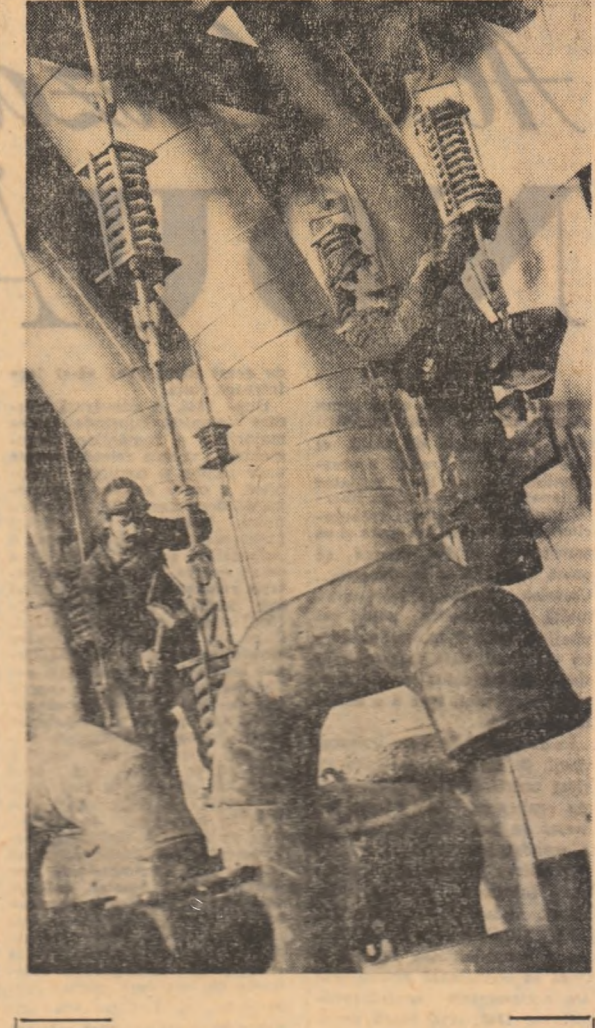
Un grup de tineri din județul Brașov, care s-au organizat în cadrul organizației U.T.C. din județ, au avut o activitate foarte bogată în anul trecut. Au organizat o serie de acțiuni culturale și sportive, au participat la concursuri și competiții la nivel județean și național. În prezent, grupul este în curs de organizare și pregătire pentru activități noi.

SOMES

De legătură permanentă cu organizațiile de tineri și din șantier, nu a izbit și în anul trecut. În cadrul organizației U.T.C. din județul Brașov, au avut loc o serie de acțiuni culturale și sportive, care au contribuit la dezvoltarea și consolidarea organizației. În prezent, grupul este în curs de organizare și pregătire pentru activități noi.

Națională a Organizației Pionierilor, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, spunea: „Întreaga politică promovată de partid și guvernul pentru a asigura un trai mai bun copiilor tineretului, pentru a dezvolta și perfecționa posibilitățile de instrucție publică, ogîndește grija noastră socialistă pentru creșterea unor noi generații puternice, viguroase, sănătoase din punct de vedere fizic și spiritual”. Stimularea pionierilor și școlarii interesului pentru învățare, pentru întărirea disciplinei școlare, educarea acestora în spiritul respectului și dragostei față de muncă, productivă față de cei ce muncesc, dezvoltarea preocupărilor pentru știință, tehnică, artă și literatură, cultivarea dorinței de a fi folosiți patriei, reprezintă o modalitate de cea mai mare importanță de pregătire și responsabilizare a tinerilor. În felul acesta, așa cum se sublinia și în cadrul consiliilor amintite, relația dintre Uniunea Tineretului Comunist și Organizația Pionierilor nu este relația dintre un organism și altul, ci o relație de o natură cu totul specială. Pornind de la obiectivele și sarcinile care revin Organizației Pionierilor și Uniunii Tineretului Comunist nu poate fi indiferent ce se întâmplă în Organizația Pionierilor. Întrucît următoarea generație de uteciști își însoțește ucenicia și politica și însoțește în pionierie, după cum și pentru Organizația Pionierilor trecerea memorior el în rîndurile organizației de tineret reprezintă confirmarea și înlocuirea întregii activități desfășurate timp de șapte ani.

La cea de-a II-a Conferință

Imagine de pe șantierul din Brăila. Fotografia de GHEORGHE CUCU

„Nu se poate deslășura cumva vîntul ceremonial de adunare de la drapelul detașamentului dintr-o brigadă de tineri care sînt în întregime cîntece. Mai ales că în timpul anilor au apărut, pe lângă cele cîntecate, o serie de cîntece noi care s-au bucurat de succes, în vreme ce înaltăm avem cîntece distribuite în labor de detașamente de discursi. Electrodisc care au înlocuit repertoriul dintr-o vreme. Dar nu sîntem încă în condiții de a avea un grup de tineri care să poată realiza o astfel de activitate. În prezent, grupul este în curs de organizare și pregătire pentru activități noi.

O absență nemotivată — inițiativa personală

o dată liceul absolvit și diploma în buzunar, „nu te doare capul”, cum se zice, să reflectezi cu maturitate la un astfel de posibil moment. Am acceptat oferta de muncitor necalificat la sectorul cazane — etapa a II-a în echipa maestrului Lucian Popescu, și am plecat după formele de angajare. Formele de angajare nu s-au prea mult dar totuși destul de dificil de înțeles. Flîndă pe cerere, nou venit la șantier trebuie să obțină o viză a unui șef de echipă care să-l accepte în formația sa; urmează apoi obținerea unui aviz de la Organizația muncii și alia, de la sindicat, o lungă instruire legată de normele de tehnică securității muncii și P.C.L. și, în sfîrșit acordul conducerii. Care muncitor, șef de echipă, răspunzător de un sector anume se încumetă să-l accepte de primul venit și să-l încredințeze o muncă? Știe el că poate conta pe orice nou venit? Iar nou venit, pleacă cu cererea în mîna de la personal spre care din punctele imensului de lucru al șantierului să se îndrepte, de cine să întrebe, la ce șef de echipă să-l încerce șansa, altă vreme cît la birou și se spune să se descurci singur? Tînaș care calcă pe urmele muncii în șantier de curiozitate și încredințat, simte strîm și, uneori, renunță. Astfel de aspecte legate, pe de o parte, de necesitatea de mîna de lucru de pe șantier — altă la Rogojelu, cît și la Turceni — și, pe de altă parte, de pre-

ROGOJELU

astfel de problemă. Dar de la dialogul pe această temă am încercat să trecem mai departe: să vedem în ce măsură un secretar de organizație U.T.C. folosește cadrul democratic al Comitetului omenilor muncii spre a-l prezenta problemele de muncă și viață ale tinerilor, spre a determina soluții. Flîndă ca una din căile obținerii de rezultate superioare în întreaga activitate: „Tineretul — factor activ în îndeplinirea cîntecului înainte de termen” este și modul în care secretarul U.T.C. știe să se „bată” pentru problemele marle băieților săi. George Condescu, secretarul U.T.C. al „beneficiarului” își face auzit glasul în cadrul C.O.M. Dar, de

regulă, problemele ridicate de el sînt mărunte, au tentă revendicativă, uneori chiar personală. „Am nevoie de casă...”, și „îmi trimiteți-mă la cursurile de sașă anglică”, sînt cele mai obișnuite cereri. Dar are ceva comun aceasta cu un obiectiv politic important precum responsabilizarea organizației U.T.C., creșterea solidarității — ca răspunsuri la celelalte factori conștientizatori ai șantierului? Și tocmai fiindcă secretarul U.T.C. se dă singur la o parte din acest colectiv, ridicînd probleme minore sau apăsătoare, el și ca să fie, de celelalte colectivului, rolul său riscă să se reducă la zero. Așa se face că, recent, comandantul de șantier, Clivică, nici nu a mai fost invitat la una din ședințele de lucru ale acestuia for, în care s-au luat hotărîri privind direcția pe unii tineri din organizația sa.

ORGANIZAȚIA U. T. C. DIN ȘCOALĂ

oferă mari posibilități. Astfel, în această vară se va extinde o experiență care în unele județe a dat rezultate bune: în acest sens, se vor organiza tabere în cadrul pionierilor și uteciștilor în domeniul tehnico-aplicativ, precum și unele tabere de instruire pe anumite profile, avînd grijă ca diferențele de vîrstă să nu fie prea mari. De asemenea, în vara acestui an, la Forum Național al Pionierilor este invitat un contingent reprezentativ de uteciști care să participe împreună cu pionierii delegații din toată țara la dezbateri, la realizarea programelor comune de activități. După cum este cunoscut, ca urmare a hotărîrilor celei de a II-a Conferințe a Organizației Pionierilor a fost luată măsura ca detașamentele și unitățile de pionieri să fie sprijinite de către tinerii uteciști, în calitate de instructori-ajutătoare ale comandanților-instructori. Ratiunile pentru care uteciștii sprijină activitatea Organizației de pio-

LEGĂMÎNTUL CELOR MAI TINERI OSTAȘI AI PARTIDULUI

A devenit o frumoasă tradiție ca momentele caracteristice tineretului nostru să se însoțească cu împrejurări și locuri semnificative menite să ridice cota lor educativă la scara unei memorii arculate peste timp și după ce ele s-au petrecut. Cu cîteva zile în urmă am avut prilejul să-mi reconfirm acest gând, să-i descopăr — pentru a Oa oară? — măsura strălucirii practice.

Ma găseam la Muzeul de istorie al partidului, alături de oare cîteva zeci de tineri, elevi, ucenici, muncitori, elevi din halele Uzinelor „23 August” și ale Uzinei de mașini electrice, din sălile de clasă ale unor școli profesionale, generale și licee din Capitală. Aici, în sala unde este găzduită expoziția „Momentele din istoria U.T.C.”, peste cîteva clipe, tinerii urmau să-și înscris în biografiile momentului unic al primirii carnetelor roșii de uteciști, de membri ai organizației noastre revoluționare. Aici, înconjurați de măturile ce înfățișează trecutul și prezentul Uniunii Tineretului Comunist, peste cîteva clipe, tinerii își vor semnă actul de maturitate politică, legămîntul celor mai proaspeți ostași ai partidului, conștientizatori credincioși ai tradițiilor care au creat prestigiul detașamentelor tinerilor comunisti. La se oșera, în sala expoziției, oca-

zia de a cede, în fotografii și documente, gîndul și fapta tînbirii de partid și țară, dovedite de-a lungul unei întregi epoci istorice de generațiile tineretului ce i-au precedat, ca un exemplu mobilizator de dăruire și abnegație puse în slujba împlinirii jeluilor nobile ale proșpătii popoului și patriei românești. Așa cum le spunea primul secretar al Comitetului municipal București al U.T.C. George Ghemău, care le-a înmînat tinerilor carnetele de uteciști organizarea momentului în acest cadru deosebit avea rostul de a arăta îndatoririle ce le revin de acum înainte, obligația pe care și-au asumat-o de a fi, acolo, în uzină și la școală, în primele rînduri ale constructorilor socialismului, de a-și ocupa locurile care-i astăptau în marile fronturi ale luptărilor celești noi pe pămîntul românesc.

Aici, în fața panourilor care orbească despre patriotismul, elanul și încrederea în viitor ale tinerilor de ieri, 50 dintre tinerii de astăzi au semnat în cartea de aur a istoriei Uniunii Tineretului Comunist angajamentul de prelucrare a stației, de a duce mai departe, prin faptele și gîndurile lor generose, îndemnul care le-a fost adresat, mînușina pe care ei înșiși au dorit-o atunci încă au cerut primirea în U.T.C.

Secretarul U.T.C. înșuși este cel care trebuie să se impună, să aleagă cu luciditate problemele, să le susțină. Flîndă ca omul acesta este investit cu calitatea de a participa la adoptarea deciziilor colectivului în numele organizației U.T.C. a tinerilor și mai apoi, trebuie să militeze ferm pentru angajarea organizației U.T.C., a tuturor tinerilor în îndeplinirea acestor decizii, și chiar să raporteze la nivelul de expertiză lor cum în îndeplinirea rolului Cite din toate acestea se întîmplă pe Șantierul național al tineretului de la Rogojelu, unde am cîntea să lucrez? Răspunsul, într-o vîltore corespunzătoare.

neîncetate politice înaintate. Aceasta face ca organizațiile de tineret din școală să fie vital interesate în realizarea unei colaborări strîns, de natură să aducă o contribuție activă la educarea multilaterală a viitorilor și actualilor uteciști. Munca aceasta presupune un proces larg și complex, care se înscrie într-o viziune politică unitară, plină de semnificație, contribuind din plin la orientarea pionierilor și școlarii întru realizarea alfabetului vieții sociale. În felul acesta, pionierii care vor să pășească în rîndurile Uniunii Tineretului Comunist vor beneficia încă de la această vîrstă de experiența și activitatea politică comună în cadrul căreia se profilează tînașul revoluționar și mai apoi viitorul comunist.

Întîlnirea în cit mai numeroase și interesante acțiuni, conștientizarea Uniunii Tineretului și a activității politice comune a tinerilor și școlarii în cadrul căreia se profilează tînașul revoluționar și mai apoi viitorul comunist.

Una dintre problemele importante în cadrul organizației de pregătire a copiilor pentru a fi primii în rîndurile U.T.C. este și atitudinea uteciștilor față de pionieri. Este știut că pionierii, copiii nu se aproprie de cei care manifestă aere de superioritate față de ei. De aceea, uteciștii, activiștii organizației tineretului care — așa cum este firesc — vin permanent în contact cu pionierii, sau participă la acțiuni comune, nu trebuie să se situeze în poziția celor care „știu totul” și să menirea să-și învețe pe cei mici cum să se poarte. Relațiile dintre uteciști și pionieri trebuie să aibă la bază înțelegerea psihologică a copiilor, să fie o relație frățească de împărțire a bucuriei comune dar și a efortului pus în slujba unei cauze de cea mai mare importanță: educația politico-ideologică și tinerii generații în spiritul și pe baza politicilor partidului nostru.

Buna colaborare dintre cele două organizații trebuie să contribuie la creșterea condițiilor necesare educării și formării vîltorilor cetățeni ai țării, la dezvoltarea conștiinței lor sociale. Omul societății noastre nu mai poate fi conceput doar ca un bun specialist și de aceea, încă de pe băncile școlii — se pune accentul pe formarea u-

Securitatea europeană — cauza tuturor popoarelor continentului,

a tinerei generații Colaborarea culturală — cale de apropiere și adâncire a cunoașterii reciproce

Reuniunea de la Helsinki — prin progresive, succesiv înregistrate — se apropie de punctul în care finalizarea amplei dezbateri va îngădui apropierea convocării conferinței general-europene. Există premise favorabile ca această conferință să se poată desfășura până la sfârșitul lunii iunie — ceea ce ar avea, fără îndoială, o influență pozitivă asupra procesului de destindere pe care îl cunoaște continentul nostru, ar stimula amplificarea raporturilor intereuropene pe toate planurile. Popoarele Europei sînt vital interesate în realizarea securității europene, care să conferă fiecărei națiuni din această parte a lumii garanția că se va putea dezvolta în condiții libere și independente, în adăpost de orice acte de forță sau de amenințare cu forța. O componentă esențială a securității europene — care nu poate fi limitată la angajamentele și măsurile de ordin politic, juridic și militar — constituie extinderea colaborării și schimburilor economice și tehnico-științifice, promovarea largă a schimburilor culturale-artistice, turistice, a schimburilor de persoane, ca mijloc de adâncire a cunoașterii reciproce, de lichidare a neînțelegerii și de apropiere între națiuni. Vorbim în acest caz de întâlniri sale în Olanda despre perspectivele conlucrării multilaterale, tovarășii Nicolae Ceaușescu arăta: „Fără nici o îndoială că la colaborarea economică trebuie să adăugăm colaborarea științifică, culturală, deoarece nici nu se poate concepe astăzi dezvoltarea vreunei națiuni fără a avea la bază întregii activități științifice moderne ale științei și culturii, fără ca fiecare națiune — fie ea mare sau mică — să-și aducă contribuția la patrimoniul universal al științei și culturii”.

Europa, leagăn al unor înfloritoare civilizații de la cele ale străvechii Elade și anticei Rome pînă la tulburătoarele descoperiri ale secolului XX, pămînt pe care au răsădit prestigioase culturi, acordă o semnificație deosebită schimbului de valori spirituale. Cărți, filme, piese de teatru care poartă mesajul umanității, al apropierii între popoare poartă răspunderea negurii neînțelegerii, să făurască punți ale cunoașterii și înțelegerii. Cultura — prin tot ceea ce are ea pozitiv, prin forța ideilor progresiste — dispune de capacitatea de a apropia națiunile, de a favoriza buna vecinătate, armonia de a contribui la eliminarea prejudecăților și a animozităților artificiale. Colaborarea culturală poate să treacă să joace un rol important în eforturile pentru înfruntarea continuă a climatului în Europa, pentru afirmarea unor relații noi, de deplină egalitate și încredere reciprocă, între popoarele acestui continent desigur încercat de dramele războiului.

În dezbaterile de la Helsinki s-a afirmat cu claritate ideea că dezvoltarea și diversificarea relațiilor culturale-artistice reprezintă o modalitate importantă de promovare a înțelegerii în Europa, precondiție necesară în acest sens cum ar fi elaborarea unor programe de colaborare pe termen lung, ca și încheierea unor acorduri bi și multilaterale. Fără îndoială, cooperarea culturală este un domeniu al cooperării europene — trebuie să se bazeze pe realitatea existentă pe continent a unor state cu sisteme social-politice diferite. Reprezentanții României au subliniat necesitatea ca, în formele ei cele mai variate, cooperarea culturală să se desfășoare în conformitate cu interesele fiecărei țări, pe baza principiilor de egalitate, înțelegere și respect reciproc. Scopul în scopul promovării înțelegerii și înțelegerea. Acordind o importanță deosebită cooperării culturale ca factor de seamă al securității europene, trebuie să relevăm valoarea concluziilor primei conferințe a miniștrilor culturii din Europa organizată la Helsinki în iunie 1972 ca și semnificația principiilor cooperării culturale internaționale cuprinse în declarația adoptată de conferința generală a U.N.E.S.C.O. în 1966.

În mod deosebit, experiența a demonstrat necesitatea intensificării schimburilor în domeniul educației, culturii și informației — căi eficiente de cunoaștere reciprocă a aportului la tezaurul civilizației. Dar în același timp trebuie plasată și problema combaterii ferme a oricărei propagande împotriva păcii și umanității, a scopului promovării înțelegerii și înțelegerea. Acordind o importanță deosebită cooperării culturale ca factor de seamă al securității europene, trebuie să relevăm valoarea concluziilor primei conferințe a miniștrilor culturii din Europa organizată la Helsinki în iunie 1972 ca și semnificația principiilor cooperării culturale internaționale cuprinse în declarația adoptată de conferința generală a U.N.E.S.C.O. în 1966.

Generația tină, care manifestă o deosebită sete de cunoaștere, care militează pentru aprofundarea destinderii și crearea unui sistem de securitate europeană, este vital interesată în amplificarea schimburilor de valori spirituale, în diversificarea cooperării culturale. În cadrul manifestărilor europene ale tineretului — la Snagov, Helsinki, München și Florența, ca și cu alte prilejiuri — s-a subliniat rolul pe care cultura poate să-l joace în apropierea națiunilor, în înfruntarea barierelor moștenite din „războiului rece”. Dinamizarea schimburilor pe acest plan constituie un aport substanțial la adâncirea climatului de încredere și destindere, esențial pentru abordarea răbdătoare, constructivă și reglementată pozitivă a problemelor de pe agenda internațională. România socialistă, prin eforturile neobosite pe care le-a depus și le depune, prin inițiativele ei realizate, prin sugestile și propunerile formulate în dezbaterile din forumurile europene, contribuie la promovarea unei ample cooperări intereuropene, care să slujească nobilele idealuri de pace și securitate ale popoarelor Europei.

de peste hotare

Consultările preliminare de la Viena privind reducerea trupelor și a armamentelor în Europa centrală

Luni, 14 mai, a avut loc, în capitala Austriei, o ședință atârnată a delegațiilor celor 19 state participante la consultările preliminare privind reducerea trupelor și a armamentelor în Europa centrală, care au început la Viena, la 21 ianuarie 1973.

În ședința de luni, desfășurată sub prezidenția reprezentantului Angliei, a fost adoptat un aranjament cu privire la participanți și la procedura reuniunii.

La consultările de la Viena sînt prezente reprezentanții următoarelor state, participante potențiale la viitoarele negocieri și măsuri privind reducerea trupelor și a armamentelor în Europa centrală: Anglia, Belgia, Canada, Cehoslovacia, Luxemburg, Republica Democrată Germană, Republica Federală Germană, Olanda, Polonia, Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii. De asemenea, participă reprezentanții Bulgariei, Danemarcului, Greciei, Italiei, Norvegiei, României, Ungariei și Turciei.

Procedura adoptată pentru consultările de la Viena prevede că reprezentanții tuturor statelor participante au dreptul de a lua cuvîntul și de a prezenta documente în problemele aflate în discuție. În cadrul reuniunii plenare din 14 mai s-a căzut de acord, de asemenea, ca aranjamentul privind participanții și procedura consultărilor preliminare să se aplice și la viitoarele negocieri referitoare la reducerea trupelor și a armamentelor în Europa centrală. Totodată, a fost evocată posibilitatea invitării la viitoarele negocieri și a altor state europene interesate.

Următoarea ședință plenară va avea loc marți.

H. Kissinger despre relațiile sovieto-americane

La Washington a avut loc o conferință de presă, în cadrul căreia Henry Kissinger, asistentul prezidențial S.U.A. pentru problemele securității naționale, s-a referit la vizita pe care a făcut-o în U.R.S.S. în zilele de 4-5 mai, la invitația părții sovietice.

Henry Kissinger a declarat că vizita sa în Uniunea Sovietică a avut drept scop examinarea ordinii de zi a vizitelor oficiale pe care urmează să o facă, în luna iunie, Leonid Brejnev în Statele Unite, Richard Nixon, precum și a caracterului general al acordurilor care pot fi încheiate ca rezultat al vizitelor oficiale pe care urmează să o facă, în luna iunie, Leonid Brejnev în Statele Unite. În cadrul acestei întâlniri, a subliniat, în context, Henry Kissinger — trebuie bine înțeles — că vizita sa în U.R.S.S. a avut drept scop examinarea ordinii de zi a vizitelor oficiale pe care urmează să o facă, în luna iunie, Leonid Brejnev în Statele Unite, Richard Nixon, precum și a caracterului general al acordurilor care pot fi încheiate ca rezultat al vizitelor oficiale pe care urmează să o facă, în luna iunie, Leonid Brejnev în Statele Unite.

Henry Kissinger a relăsat agenția TASS — a amintit că în documentul „Bazele relațiilor reciproce dintre Uniunea Republicii Sovietice Socialiste și Statele Unite ale Americii”, semnat la Moscova, în mai 1972, de Leonid Brejnev și Richard Nixon, s-a stabilit că U.R.S.S. și S.U.A. acordă o mare importanță preliminarilor apărînd în orice situație care ar putea provoca o acțiune primediosă a relațiilor dintre ele. Pornind de la aceasta, părțile s-au obișnuit să facă tot posibilul pentru a evita confruntările militare și a prelungea izbucnirea unui război nuclear. Ambele părți au recunoscut că încrederea de obținere a unor avantaje unilaterale, în mod direct sau indirect, pe seama celeilalte părți, sînt incompatibile cu aceste scopuri. Convorbirile de la Moscova, a spus Henry Kissinger, au oferit posibilitatea să se aplice în deplină măsură aceste principii au fost transpuse în viața și să se examineze problema privind pașii următori care pot fi întreprinși pe această cale. Părțile a declarat Henry Kissinger, au ajuns la concluzia că ele au respectat cu seriozitate aceste principii în cursul anului care a trecut și intenționează să le respecte în continuare și să le adâncască. Henry Kissinger a arătat în

Lucrările reuniunii de la Helsinki

În cadrul reuniunii pregătitoare de la Helsinki, luni și-a început activitatea grupul de lucru însărcinat cu elaborarea regulilor de procedură ale viitoarelor conferințe pentru securitate și cooperare în Europa. Liniile de conduită în cadrul dezbaterilor, reprezentantul român Ion Diaconu a subliniat că, în stabilirea regulilor de procedură, trebuie pornit de la faptul că edificarea securității europene este un desiderat major al tuturor popoarelor continentului, ceea ce presupune participarea la desfășurarea conferinței, pe baza deplină egalitate în drepturi, a tuturor statelor reprezentate, indiferent de sistemul lor politic și social, de

mărimii nivel de dezvoltare, apartenenței sau neapartenenței la alianțe militare. În acest sens, el a arătat că pentru conferință trebuie luate ca bază regulile de procedură adoptate de reuniunea pregătitoare, a căror valoare și de eficiență au fost verificate în practica consultărilor de până acum. Vorbitorul a exprimat sprijinul delegației țării noastre pentru un proiect de document iugoslav conceput în acest spirit.

Este vorba, în primul rînd, de participarea statelor la conferință ca state suverane și independente, în condiții de deplină egalitate. În virtutea acestui principiu, fiecare stat

are dreptul să ia parte, fără nici o discriminare, la toate formele de activitate în toate organismele conferinței. Lucrările conferinței nu trebuie să se desfășoare sub nici o formă, de pe poziții de bloc sau alianțe militare. În același timp, adoptarea tuturor deciziilor conferinței trebuie să se facă pe baza consensului — principiu esențial pentru a asigura ambianța rezultărilor conferinței o bază autentică și durabilă, acces a consumămintului tuturor statelor participante. Egalitatea în drepturi trebuie să se traducă în practică, de asemenea, prin adoptarea regulii notărilor care consoază în fond, dreptul fiecărei țări de a-și aduce contribuția la organizarea și conducerea lucrărilor conferinței. Avînd în vedere importanța rolului oiminel publice în opera de edificare a securității în Europa, ea trebuie să aibă acces la dezbaterile generale privind pozițiile statelor în problemele vitale ale continentului, ca și la rezultatele conferinței, ceea ce ar trebui, după părerea țării noastre, să-și găsească reflectare în regulile de procedură preconizate pentru viitorul forum european. În aceeași zi, s-au continuat activitatea grupurilor de lucru care se ocupă de problemele cooperării economice, tehnico-științifice și în domeniul mediului înconjurător (capitolul al doilea al ordinii de zi), respectiv de cooperarea culturală (capitolul al treilea).

Grupul pentru problema principiilor relațiilor între statele participante a continuat activitatea de redactare a documentelor referitor la sfera de aplicare a acestor principii.

O idee din Horatîu: am invins și am fost cucerit de spiritul invinsilor noștri. Se referea la vechii greci. Și iată, în continuarea acestei remarci, și un adevărat triunghi metaforic horatîu: am construit șosele pentru a duce cultura greacă în lume; i-am dat acestei culturi o limbă care s-o facă universală; i-am dat o armată care s-o opere.

E în toate acestea un sentiment de mîndrie și de reculegere. Mîndrie legitimă pentru forța și întinderea imperiului roman, reculegere în fața adevărului că Roma a dobîndit un spirit mai vechi decît ea însăși, mai puternic și mai nou, totodată, decît chiar armele cu care se cucurau teritoriile. Cînd soldații romani au înfipt lîncile în cercurile piatogoreice desenate pe tîmblu homeic a curs singe, sa zice. Spiritul elen, cel care-l mîntuiește pe vechii egipteni, trecea printr-un imens filtru și lua drumul mării spre Roma. Roma, așadar, a treia latură a unui triunghi cultural. Vechiul Egipt, vechia Grecia, pulsul în vinele mării Romei. Formau toate laolaltă spațiul numit azi Mediteranean și socotit leagăn al civilizației culturale. Că românii sînt printre cei mai activi mentenitori ai acesteia și totodată cei ce conservă și prelungește pînă la noi ideile și miturile unor timpuri imemorabile, acesta este, istoricilor vorbind, un indiscutabil adevăr.

Italia în treacăt (II) Pulsul Romei

Iasemnari de A. I. ZĂINESCU

În partea istoria Egiptului. Și azi în Piața Poporului poate fi văzut un obelisc adus din țara piramelor de mare de împăratul Augustus. Obeliscul se înalță în Egipt încă de pe vremea faraonului Ramses. Statuile romane sînt replici, copii ale celor grecești, iar Zeus treacă marea a devenit Jupiter. Legenda întemeierii Romei are azi 2726 de ani și în ea au intrat deopotrivă oameni și decădere, culmi ale mîndriei și ortei. Au trecut vînturi — ostrogi, geti și lombrici — peste ea, strălucirea l-au fost deseori acoperită și întunecată dar timpul teazurizat care are infinite coordone de legătură cu lumea. Și vîrsta ei, a Romei, a devenit o înconfundabilă geografie a spiritului.

Istoria culturii și civilizației Italiei este o vibrație a stantin este cel care s-a depărtat cel mai mult de acest spirit și sub protecția căruia i s-au adus totuși scrierile noi. Statuia are 32 metri și este prăbușită azi în tone de marmură — o mină care arătă în sus, idee de zbor, de fințind care sporge, parcă, cerul. O talpă grea, imensă sub care nici pămîntul parcă nu rezistă. Pare mai degrabă o pecete. Și închipulțivă, la înălțimea acestor tone de marmură, la 32 metri, de o severitate absolută, dar și vizionară, ouster ca o tablă de legi și impene-trabil, chipul celui care oveg să fie proclamat sfînt și să concureze în cursa pentru eternitate.

În Piața Capitalului din Roma Foto: C. VOITCIHU

Sesiunea Comisiei Economice a O.N.U. pentru Europa Încheierea dezbaterilor generale

La Palatul Națiunilor s-au încheiat dezbaterile generale ale celei de-a 28-a sesiuni a Comisiei Economice a O.N.U. pentru Europa, consacrată activităților și rolului Comisiei în domeniul intensificării relațiilor de cooperare economică între statele continentului.

Analizînd evoluția favorabilă a climatului politic european în ultimul timp, Stanislaw Trepczynski, reprezentantul Poloniei, a remarcat că dintr-o arenă a conflictelor armate și a intereselor contradictorii, Europa poate deveni o zonă a cooperării și păcii trainice. Cooperarea intereuropeană prezintă interes deopotrivă pentru statele din est și vestul continentului și a evidențiat el.

Sesiunea Comisiei s-a reunit într-un moment în care guvernele europene examinează o-biective politice de importanță vitală, inclusiv diferitele aspecte ale cooperării între statele continentului — a declarat reprezentantul Italiei, G. Smoquina. Comisia — a spus el — este chemată să delimiteze diferitele aspecte ale acestei cooperări.

Comisia Economică a O.N.U. pentru Europa, a spus reprezentantul Turciei, C. Kirca, reprezintă un organ eficient, cu o mare experiență, un instrument care s-a dovedit capabil, de-a lungul existenței sale, să-și îmbunătățească activitățile vizînd promovarea cooperării economice, științifice și tehnologice dintre statele membre. El a subliniat că Turcia, țară în curs de dezvoltare, speră că intensificarea schimburilor comerciale între state cu sisteme economice diferite va conduce la îmbunătățirea situației țării-roi mai puțin dezvoltate de pe continent.

David Bruce a sosit la Pekin

● DAVID BRUCE, șeful biroului de legătură al Statelor Unite ale Americii în R. P. Chineză, a sosit luni la Pekin, pentru a-și lua în primire nouul post — anunță agenția China Nouă.

Deschiderea biroului de legătură al S.U.A. la Pekin, ca și a biroului R. P. Chineză la Washington (care a avut loc recent) s-a făcut în baza acordului intervenit anul trecut între guvernele R. P. Chineză și S.U.A.

● AGENȚIA TASS transmite — citind agenția de presă „Eiherbera” — că, în Quang Tri, autoritățile saigoneze au predat